

[Rahbek.]

have almen Interesse, hvis den højtærede Minister var i Stand til at oplyse, hvordan denne Bestemmelse i Loven har virket, om den er blevet overholdt, eller om det har været nødvendigt at anvende Straffebestemmelserne. Jeg tror, at hvis Justitsministeren kunde oplyse det enten i Dag eller maaske ved Lovforslagets tredie Behandling, kunde det paaregne almindelig Interesse.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hans Rasmussen: Jeg tillader mig at minde om det gamle Ord, der siger, at naar Enden er god, er alting godt. Det forekommer mig, at dette Ord har sin Gylighed, naar vi ser paa, hvorledes det er gaaet med den Sag, hvorom der her lovgives. Vi husker alle de bevægede Forhandlinger, der fandt Sted i Samlingen 1924—25, og ligeledes den noget bevægede Aften, vi tilbragte her i Tinget den 7. April 1925, den Aften, da saa mange Betæneligheder kom til Orde under Forhandlingerne, og da man saa det Syn, at flere af Venstrepartiets prominente Medlemmer fik meget travlt med at slippe ud af Salen, inden den endelige Afstemning fandt Sted. Naar man erindrers sig alt dette og ser, at den højtærede Justitsminister nu er i Stand til at møde med Forslag om, at den Lov, som den Gang gav Anledning til saa megen Strid, fortsat skal være gældende ikke blot i uforandret Form, men i ubegrænset Tid, ja, saa forekommer det mig, at saa er hele Udviklingen paa dette Omraade gaaet for sig paa den heldigste Maade.

Jeg skal ikke komme ind paa hverken Principper eller Enkeltheder vedrørende det foreliggende Lovforslag. Jeg skal kort anbefale det til Vedtagelse, saaledes som det her foreligger. Jeg skal blot sige, at det efter min Mening ingenluude kan siges at være beskæmmende for os her i vort Land, at det, at vi her hos os paa dette Omraade har betraadt en ny Vej, har givet Anledning til, at man i andre Lande, efter hvad jeg har lagt Mærke til, har optaget Diskussion om, hvorvidt der ikke var Anledning for dem til at følge det danske Eksempel paa dette Omraade.

Det, der blev Resultatet for $2\frac{1}{2}$ Aar siden, var et Kompromis, tilvejebragt efter meget besværlige Forhandlinger. Der var den Gang Tvivl om Værdien af dette Kompromis, men den Tid, der er forløbet siden da, forekommer mig at have vist, at dette Kompromis maa siges at høre til de

gode af Slagsen, og derfor er der sikkert kun Anledning til at lade Loven gælde indtil videre.

Der har været Tale om ved den tidligere Behandling, hvorvidt det var heldigt at knytte en Lovgivning af denne Art til den almindelige borgerlige Straffelov. Jeg skal ikke her optage nogen Diskussion herom, men blot sige, at der vel fremdeles er delte Meninger herom; thi vi kan ikke se bort fra, at de Personer; der her er Tale om, er saadanne Personer, om hvem der siges i Lovens § 1, at det er Personer, hos hvem mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne gør sig gældende, og det kan altid være noget af et Tvivlsspørgsmaal, hvorvidt saadanne Personer bør falde ind under den almindelige Straffelovgivning. Men jeg skal ikke forfølge dette Spørgsmaal videre ved denne Lejlighed, thi det, som det drejer sig om, er, at vi faar denne Lov til at gælde fortsat. Det ønsker min Gruppe at være med til. Jeg anbefaler det foreliggende Forslag.

Axel Møller: Jeg kan ligeledes paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Loven har jo hidtil virket godt; den har sikkert haft en betydelig Evne til at forebygge de Forbrydelser, der her er Tale om, og virke skræmmende paa de uheldige Elementer, som den tager Sigte paa. Der er derfor ikke nogen Tvivl om, at Loven bør forlænges, indtil den nye borgerlige Straffelov kan træde i Kraft. Til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen vil jeg sige, at jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at naar vi faar en ny borgerlig Straffelov, vil de endelige Regler vedrørende dette Forhold ogsaa være at finde i den. Jeg vil heller ikke fra min Side finde, at der er nogen Grund til at optage en stor Debat om denne Sag eller til at behandle Lovforslaget i Udvalg.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de forskellige Ordførere for de velvillige Udtalelser. Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Rahbek udtale, at Loven har i det store og hele virket godt. Der er blevet givet Tilhold med Hensyn til Spørgsmaalet om at være afholdende, og disse Tilhold er blevet respekteret i saa at sige de fleste Tilfælde, saa det synes, at der baade fra Administrationens og fra Domstolenes Side er Tilfredshed dermed.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, som paa en besynderlig